

Marion Maréchal a koronavírusról és az EU jöv?jér?l

2020 április 19. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

Jean-Marie Le Pen unokája a mai francia jobboldal feltörekv? személyisége.
Összeomlanak a nomád lét el?nyeir?l, a nyílt társadalomról, a nemzetek végér?l alkotott bizonyosságok, „másik mentális univerzumba lépünk át a válság végeztével” – jósolja a járvány utáni id?kr?l Marion Maréchal. Jean-Marie Le Pen unokája a mai francia jobboldal feltörekv? személyisége: a Valeurs actuelles kérdezte ?t.

Marion Maréchal (1989) francia politikus, a Nemzeti Front-alapító Jean-Marie Le Pen unokája, Marine Le Pen unokahúga, általános vélekedés szerint a Le Pen dinasztia legnagyobb politikai tehetséggel rendelkez? tagja. Maréchal 2012-ben a valaha volt legfiatalabb képvisel?ként került be a Nemzetgy?lésbe, a ciklus végén azonban távozott a politikából, és megalapította az ISSEP nev? metapolitikai intézetet. Sokan a francia konzervativizmus nagy reménységeként tekintenek rá, aki egyesítheti a megosztott jobboldalt. Cikkünk a *Valeurs actuelles* lapban április 13-án megjelent interjú szemléje, folytatva Korona-gondolatok szemlesorozatunkat!

***

A Valeurs actuelles újságírója az interjú elején rámutat: a francia elnök a minap arról beszélt, ?rültség külföldre kiszervezni az élelmiszeripart, a honvédelmet. Marion Maréchal hangsúlyozza: gazdasági miniszterként Macron volt az, aki asszisztált ahhoz, hogy az Alstomot felvásárolják az amerikaiak.

Az elnök emellett az európai közös védelem projektjének nagy támogatója, s azt kívánja, hogy a francia honvédelmet egy szupranacionális intézményre ruházzák át, miközben a NATO-t amerikai uralom alatt tartaná. Macron néhány hete jóváhagyta az unió és Vietnam közti új szabadkereskedelmi megállapodást. „*Mégis miféle koherencia van abban, hogy otthon akarja tartani a termelést, és csökkentené az importtól való függésünket, miközben frontális és tisztességtelen versenyhelyzetbe hozza földm?veseinket az egész világgal?*” – teszi fel a kérdést az ex-politikus, aki szerint jelenleg megkérd?jelezik az a világ- és emberkép, amit „*legalább*” Jacques Chirac óta minden francia vezet? magáénak vallott.

Összeomlanak a nomád lét el?nyeir?l, a nyílt társadalomról, a nemzetek végér?l alkotott bizonyosságok: „másik mentális univerzumba lépünk át a válság végeztével”

– jósolja.

Maréchal korábban arról értekezett a lap hasábjain, hogy a „hatalom”, „er?” (puissance) fogalma, amely központi helyet érdemelne a nemzeti és európai politikai elitek gondolkodásában, szinte teljesen hiányzik onnan. A hatalom értelmezésében a koronaválság sem hoz változást – figyelmeztet –, ha a vezet?k tartják magukat a különböz? aktorok – államok, NGO-k, ipari csoportok – közötti er?viszonyok téves képéhez. A fejlett és fejl?d? nagyhatalmak versenyképessége valójában „*a politikai, gazdasági, s?t kulturális világ szoros kooperációjától*” függ.

Az unió viszont a „*tisztességes és szabad*” gazdasági verseny nevében kapásból elutasítja, hogy el?nyben részesítse a saját közösségeinket, elutasítja a gazdasági hazafiasságot, azt, hogy a bizottság vagy a nemzetállamok az európai vállalatok segítségére legyenek a világpiacon. „*Olyan szabályokat kényszerítenek ránk, amelyeket senki más nem tart be*” – vélekedik Maréchal.

A hatalom els?sorban akarat kérdése – mondja. Negyven évi er?ltetett integráció után nem jött létre európai nagyhatalom, mivel több tagállam nem kívánja ezt. Az európai nagyhatalom eredetileg egy francia törekvés volt, ám De Gaulle tábornok is kiábrándult bel?le, miután Jean Monnet atlantista szellem? preambulumot toldatott hozzá az 1963-as, német-francia Élysée-szerz?déshez. Maréchal hozzáteszi: Oroszország továbbra is fenyegetést jelent a keleti blokk országaiban, amelyek épp ezért az Egyesült Államoktól várják a védelmet.

„*Franciaország mint katonai és nukleáris hatalom alternatíva lehetne, ám az európai országokkal kapcsolatos együttm?ködési stratégiák totális hiánya* (…), *diplomáciai tévelygéseink, katonai költségvetésünk hosszú évek óta tartó csökkenése nem ösztönzik arra szomszédjainkat, hogy ránk bízzák honvédelmüket*” – fejti ki.

A tagállamokat eltér? érdekek vezérlik az unióban. Egyes országok nagyon is ragaszkodnak a közös piachoz, élvezni akarják a közös pénznem jelentette stabilitást, az uniós támogatásokat,
ám nem úgy gondolnak Európára, mint „szolidáris, autonóm, független entitásra”.

Hogy tovább léphessünk, egy nap véget kell vetni a nézetkülönbségeknek, vagy az uniónak el kell fogadnia, hogy „*a nemzetállamok újra rendelkezhessenek azokkal az eszközökkel, amelyek által gyakorolhatják a Bizottság által részlegesen elragadott hatalmukat*” – vázolja fel az európai jöv? kihívását Maréchal. Hozzáteszi: az európai projekt gyengeségét használja ki Oroszország és Kína, hogy érvényesítsék geopolitikai érdekeiket – így például jelenleg az Olaszországnak nyújtott segítséggel növelik befolyásukat, hiszen Franciaország és az EU nem biztosít hasonló támogatást.

„*Bizonyos, hogy együtt er?sebbek vagyunk, ám csak akkor, ha mindenki azonos irányba húzza a kötelet. A*

mostani válság során az unió arra sem volt képes, hogy kötelet biztosítson” – fogalmaz.

Hiányzó bátorság

A jobboldali hetilap újságírója emlékeztet Laurent Nuñez francia belügyi államtitkár kijelentésére, miszerint nem prioritás, hogy a külvárosokban betartassák a kijárási korlátozásokat (az ügyr?l b?vebben lásd lapunk cikkét).
Maréchal válaszul Szolzsenyicin szavait idézi arról, hogy a nyugati világban – különösen a politikai vezet?k és az értelmiség rétegeiben – hanyatlóban van a bátorság erénye,
úgy t?nik, hogy „a bátorság elhagyta az egész társadalmat”.

Maréchal szerint a francia kormányzat fél, különösképpen attól, hogy szembe kell néznie a 2005-ös zavargások új kiadásával. Fél attól, hogy súlyos politikai következményei lesznek annak, ha fellángolnak a külvárosok, ahol busás állami támogatásokkal, az illegális kereskedelem figyelmen kívül hagyásával igyekszik biztosítani a békét, illetve azzal, hogy engedi, hogy a szalafisták tartsanak rendet. Fél a diplomáciai feszültségekt?l, amelyek azzal járnának, ha felvenné a küzdelmet a francia muzulmán közösségek külföldi országok és hálózatok általi támogatásával.
„*Ezek a negyedek ki vannak vonva a nemzeti szolidaritás köréb?l, kivéve, ha arról van szó, hogyan élvezhetik társadalombiztosítási, egészségügyi rendszerünket*” – magyarázza.

Nem paradox dolog nemzeti egységet elvárni egy individualizmusba merült társadalomtól? – teszi fel a kérdést az interjúkészít?. Maréchal úgy látja, nem csak az individualizmus nehezíti ezt: Robert Putnam amerikai szociológus mutatott rá, hogy az „*etnokulturális heterogenitás*” a társadalom szövetének bomlását, a polgárok közti és az állam iránti bizalomvesztést eredményezi. A soknemzetiség?, multikulturális Franciaországban az egységre felhívó szólamok hiábavalóak, ezt egyes külvárosok helyzete élesen megmutatja – húzza alá az ex-politikus, arra is felhívva a figyelmet, hogy a francia történelem során volt a nemzeti egységre való felszólítás rendre egy egységkormányzat létrehozását szolgálta, így az els? és a második világháború, az algériai háború idején is.
Macron nemzeti egységr?l beszél, ám nem menne e logika végs? következtetéséig, hogy közös kormányt alakítson Marine Le Pen Nemzeti Tömörülésével. Ez persze most nem is lenne szükséges, hiszen Macron háborús retorikája ellenére a koronaválság nem hasonlítható össze egy katonai konfliktussal.

Maréchal szerint a nemzeti egység emlegetése, épp úgy, mint Hollande elnök idején a terrorizmus továbbélését biztosító „Je suis Charlie”-szlogen, „*erkölcsi, b?ntudatkelt? parancsként szolgál az ellenzékkel szemben, nehogy az leránthassa a leplet a hazugságokról és egy becs?döl? kormány elégtelenségér?l*”.
Macron az utolsó az eld?l? dominók sorában: el?djeinek politikája miatt bukik el most,

de azért is, mert „*pontosan az ? nyomukba szeg?dve*” irányította Franciaországot – mondja. Megfizeti Hollande döntését, hogy felszámolja a francia maszkkészleteket, az ipar évtizedek óta folyó leépítését, az ellátási láncok nemzetköziesítését er?ltet? politikát.

A lapok újraosztása

Nicole Belloubet igazságügyi miniszter nyolcezer rabot és köztük 130 radikális iszlamistát helyezett szabadlábra, hogy meggátolják a koronavírus terjedését a börtönökben. Maréchal úgy véli, ez az bizonyítja, hogy a Macon-kormányzat megvalósítja a széls?bal álmait: „*minden társadalmi kérdésben (bevándorlás, identitás, LGBT-követelések, biztonság, igazságszolgáltatás) balra áll a szocialista párttól*”. Azok, akik Macrontól gazdasági forradalmat vártak, csupán a baloldal társadalmi politikáját fogják elszenvedni, ami veszélyezteti Franciaország kohézióját – jelenti ki. Az ex-politikus berzenkedik a kormányzat azon felvetését?l is, hogy a kijárási korlátozások feloldása után okostelefonokkal tartanák számon a vírus terjedését, a polgárok érintkezéseit. Ha Dél-Korea válságkezelése meg is mutatja, hogy milyen technológiai el?nnyel bír ez a felemelked? ázsiai hatalom,
nem érdemes importálni t?lük a „társadalmi ultrakontroll” modelljét

– mondja.

Maréchal nem tartja kizártnak, hogy 2022-ig egy nagy népi mozgalom rendezi át a mostani francia politikai helyzetet, a rendkívüli helyzet el?segítheti egy váratlan politikai szerepl? gyors felemelkedését. Ez persze nem feltétlenül jelent jót: Olaszországban az Öt Csillag Mozgalom látványos választási gy?zelme után alig néhány hónap alatt összeomlott. „*Mindenesetre a válság teljesen újraosztja a lapokat*” – véli.

„*Két dogma ripityára hullott: az európai stabilitási paktum és a szabad mozgás a schengeni övezetben*” – tér vissza az uniós helyzetre Maréchal. „*Nem véletlenül: épp arról a két dogmáról van szó, amelyek hozzájárultak a*

válsághoz.” Az els? jelesül azáltal, hogy a költségvetési szabályozásokkal arra kényszerítette a tagállamokat, hogy leépítsék az egészségügyet, és a kórházi ellátást a piac szabályainak vessék alá.

A szuverén Európáról szóló macroni szövegek kapcsán figyelmeztet:
ne hajszoljunk utópikus ideálokat,

az Európai Unió nem képes szövetségi államként m?ködni, mivel középtávon kibékíthetetlen ellentétek ássák alá. Egyrészt a gazdasági ellentét az ordoliberális, exportorientált, a vámhatárok eltörlését szorgalmazó német modell, illetve a déli országok és Franciaország modellje közt. Másrészt a katonai diplomáciai-katonai ellentét a független, nagyhatalmi Európa támogatói – így Franciaország – és azon országok között, akik Európát egy euroatlanti szövetség alcsoportjaként, az USA védelme alatt képzelik el. Harmadrészt az identitással kapcsolatos ellentét az Európát „*civilizációs együttesként*” értelmez?, a tömeges bevándorlást elutasító keleti államok és a nyílt, befogadó nyugati társadalmak között.

Arra a felvetésre, hogy Franciaország utolsóként zárta le a határait a válsághelyzetben, Maréchal elmondja, szerinte ez a vakság, a kihívásokkal szembeni tehetetlenség a politikai elit tagjainak hátterével magyarázható. Ugyanazokban az elitiskolákban képzik ki ?ket, amelyek a társadalom egyforma, politikailag korrekt képét ültetik el bennük, kritikai érzékre, általános m?veltségre viszont nem tesznek szert. „*A gazdasági szoftverek, a szociológiai el?feltevések, az a geopolitikai megközelítés, amelyek kedves és gonosz államokat különböztet meg, az »értékek«: mindezt azonos módon szívta magába és ültette át gyakorlatba évtizedek óta a jobb- és baloldali politikai elit. A huszonegyedik század kihívásaival – a demográfiai robbanással, a délr?l északra tartó emberáradattal, a mesterséges intelligencia új forradalmával, a finánckapitalizmus kifulladásával és törékenységével – viszont nem vagy alig foglalkoznak*” – mutat rá Maréchal. Az egyetlen kivételt a jogász végzettség? Nicolas Sarkozy jelentette, ám csakhamar ? is igazodott a politikai, gazdasági és médiakonszenzushoz.

***

A koronavírus, a járvány és az egész életmódunkat átalakító karantén a kortárs gondolkodás nagy alakjait is megszólalásra késztették. A Mandiner ezért elkezdte **Korona-gondolatok** cikksorozatát, amiben a legkülönböz?bb országok nemzetközi hír?, legkülönböz?bb nézetrendszer? gondolkodóinak friss megszólalásait szemlézzük.

Eddig szemléinket (többek között Yuval Noah Harari**,** Alain Finkielkraut**,** Douglas Murray**,** Slavoj Žižek **és** Michel Onfray **gondolatait)** az alábbi linken keresztül olvashatják**!**

Írta: Leimeiszter Barnabás

www.mandiner.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló